

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 25 marca 2025 r.

Poz. 2955

UCHWAŁA NR 27.549.2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 17 grudnia 2024 r.

w sprawie orzeczenia nieważności w części uchwały Nr X.66.2024 Rady Gminy Kotuń z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości obowiązujących na terenie Gminy Kotuń oraz zwolnień w tym podatku

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325 z późn. zm.), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1. Orzeka o nieważności w części uchwały Nr X.66.2024 Rady Gminy Kotuń z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości obowiązujących na terenie Gminy Kotuń oraz zwolnień w tym podatku, tj. § 2 ust. 1 lit. a-c w zakresie wyrazu, cyt. „budowle” oraz § 2 ust. 2 w zakresie wyrazów, cyt. „oraz budowli”, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.).

§ 2. Na niniejszą uchwałę służy Gminie Kotuń skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 28 listopada 2024 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwała Nr X.66.2024 Rady Gminy Kotuń z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości obowiązujących na terenie Gminy Kotuń oraz zwolnień w tym podatku.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała podlega nadzorowi regionalnej izby obrachunkowej.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie zważyło, co następuje.

W § 2 ust. 1 lit. a-c badanej uchwały Rada Gminy Kotuń postanowiła zwolnić z podatku od nieruchomości, cyt.

„a) grunty, budynki lub ich części, budowle służące ochronie bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego,

b) grunty, budynki lub ich części, budowle zajęte na prowadzenie działalności kulturalnej,

c) grunty, budynki lub ich części, budowle zajęte na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przeciwpożarowej”. Następnie w § 2 ust. 2 badanej uchwały Rada Gminy Kotuń postanowiła, cyt. „Zwolnienia, o których mowa w § 2 ust. 1 nie obejmują gruntów, budynków lub ich części oraz budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.”..

Z brzmienia § 2 ust. 1 lit. a-c badanej uchwały wynika, że Rada Gminy Kotuń postanowiła zwolnić z podatku od nieruchomości m.in. budowle, a następnie w § 2 ust. 2 badanej uchwały Rada Gminy Kotuń zastosowała wyłączenie dotyczące budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem budowle lub ich części, które nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – z mocy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Wprowadzenie więc do badanej uchwały regulacji dotyczących zwolnienia z podatku od nieruchomości budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (gdyż tylko takie mogą być opodatkowane), a następnie zastosowanie wyłączenia ze zwolnienia budowli zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej czyni owo zwolnienie bezprzedmiotowym, co istotnie narusza art. 7 ust. 3 zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 tego artykułu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego, a takim aktem jest – w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – badana uchwała, są źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które ją ustanowiły, przy czym organy te ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że akt podjęty na podstawie ustawowego upoważnienia może regulować tylko i wyłącznie sprawy przekazane tym upoważnieniem, a normowanie w akcie prawa miejscowego innych kwestii niż te, które wynikają z delegacji ustawowej, nie znajduje uzasadnienia i przekracza zakres upoważnienia. Stanowisko Kolegium Izby w tym zakresie poparte jest przez orzecznictwo sądów administracyjnych, przykładowo wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r. II GSK 427/07, z którego wynika, cyt. „w prawie administracyjnym niepodważalną regułą jest zasada »dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa«, niedopuszczalne natomiast jest postępowanie w myśl reguły »co nie jest zakazane jest dozwolone«.”.

Mając powyższe na uwadze, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący
Wojciech Tarnowski